

Stefan Moysa

"Von ihm ergriffen.
Christusbegegnungen", Johannes B.
Lotz, Freiburg-Basel-Wien 1981 :
[recenzja]

Collectanea Theologica 52/1, 228-229

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W. Beinert stwierdza, że choć Jezus posiada autorytet i moc, nie panuje, lecz służy wszystkim i chrześcijanom tę służbę zaleca, ponieważ „służyć Bogu znaczy panować”. J. Au er wyjaśnia, jakie drogi mogą prowadzić do świętowania tajemnicy paschalnej. Jedną z nich realizuje się przez wielkopostną pokutę i nawrócenie, ale również karnawał jako oznaka radości, humoru i świętowania może do tego celu prowadzić. M. Seybold omawia w krótkim szkicu sprawę nieba i piekła, przy czym to ostatnie nie uważa za wynik pozytywnego aktu twórczego, ale za stan tych, którzy nie chcą uczestniczyć we wspólnocie zbawionych. Dwa obszerne studia dotyczą teologii moralnej: J. Rief mówi o tym jak sumienie konstytuuje człowieka, a J. Ziegler zabiera głos w żywej dziś dyskusji na temat absolutnego znaczenia norm moralnych. W. Neidl przedstawia pewne zasady dialogowego personalizmu Martina Bubera i przeprowadza jego krytykę z punktu widzenia pojęcia osoby w chrześcijańskim personalizmie. K. Krenn poświęca obszerne studium obrazowi człowieka w encyklice *Redemptor hominis*. Uważa, że jej centralnym motywem teologicznym są słowa wzięte z konstytuacji *Gaudium et spes*, iż człowiek jest jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego (KDK 24). Bóg przez wcielenie stał się szczególnym podmiotem historii. Chrystus przeżywa ludzkie dzieje jako wyzwajające człowieka objawienie Boże. Autor jest pełen uznania dla teologicznej i filozoficznej głębi encykliki. H. Petri prezentuje studium ekumeniczne, w którym stwierdza, że nie są do przyjęcia rozwiązania, które utrzymują partykularyzm wyznaniowy, jak na przykład angikańska *Branch theory*. Wyznania mogą się spotkać jedynie w Chrystusowej pełni.

Trzeci dział zawiera studia historyczne, które są dość różnorodne i miejscami bardzo specjalistyczne. J. Staber na przykład mówi o historiografii życia duchowego w starożytności, a G. Winkler o pojęciu Boga i człowieka w regułach maseńskich.

Czwarty dział dotyczy prac z zakresu teologii praktycznej. Znajdziemy tutaj muzyczną analizę chorału gregoriańskiego dokonaną pod kątem widzenia cierpienia, grzechu i śmierci. Studium R. Völkl'a o miłosierdziu w czasach dzisiejszych może być prekursorskie w stosunku do encykliki *Dives in misericordia*. Dwa studia dotyczą małych grup w Kościele: F. Lobinger mówi o ich znaczeniu w Afryce, a O. Hirmer opisuje sposoby dzielenia się ewangelią, jakie te grupy stosują w Afryce Południowej.

Mimo wielkiej różnorodności poszczególnych opracowań można się z nich dowiedzieć, jaki wkład wnoszą w naukę i życie Kościoła księża diecezji ratybońskiej. Na pewno jest to wkład niemały.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Johannes B. LOTZ, *Von ihm ergriffen. Christusbegegnungen*, Freiburg-Basel-Wien 1981, Verlag Herder, s. 112.

Istotą chrześcijaństwa jest spotkanie z Jezusem Chrystusem, w którym człowiek zostaje jak apostoł Paweł przez Niego uchwycony. To uchwycenie jest uprzednie do wszelkich ludzkich wysiłków. Ułatwienie owego spotkania jest celem krótkich medytacji wygłoszonych i napisanych przez znanego w świecie katolickim filozofa i profesora Uniwersytetu Gregoriańskiego.

Aby osiągnąć ów zamiar, autor stawia kolejno przed oczy medytującego chrześcijanina postacie biblijne, które się spotkały z Jezusem. Wzorem wszelkiego spotkania jest najpierw pokorna Służebnica Pańska. Na Jej przykładzie widać jak głęboko człowiek musi się zmienić, by mógł zjednoczyć się ze Słowem Wcielonym. Winien on wyzbyć się wszelkiego wywyższenia siebie i w miarę, jak tego dokona, uzyska coraz głębsze wejrzenie w wielkość i znaczenie Chrystusa. Podobnie Jan Chrzciciel chce się umniejszyć, aby

Jezus mógł wzrastać. Nie przeszkodziło mu to stać się fascynującą postacią, która dojrzewiała w samotności na pustyni, aby potem urosnąć do niezwykłych wymiarów i swoim wpływem promieniować nawet z więzienia i w obliczu śmierci.

Kilku apostołów spotkało się z Chrystusem nad brzegami jeziora Genezaret, gdy ich powołał do swojej służby. Czterech z nich od razu porzuciło wszystko, aby pójść za Nim. Jezus cierpliwie ich formował przez swoje nauczanie. Mimo tego nie wytrzymali próby krzyża i odeszli, ale to przygotowanie usposobiło ich do powtórnego spotkania z Jezusem zmartwychwstałym.

Wśród postaci ewangelicznych przykład spotkania z Jezusem dają Jego przyjaciele — Maria, Marta i Łazarz. Są też opisane w ewangeliach spotkania z trzema grzesznymi, a potem nawróconymi kobietami. Wiele stosunkowo wiemy z osobistych wyznań, jak przebiegało spotkanie Jezusa z apostołem Pawłem, począwszy od jego nawrócenia pod Damaszkiem. W swoich listach daje on następnie obraz Jezusa poniżonego i uwielbionego, przez co też ułatwia innym spotkanie z Chrystusem.

Medytacje są proste, ściśle oparte na tekstach ewangelii i listów św. Pawła, teologicznie głębokie. Liczne są też nawiązania do współczesności. Książka może więc być efektywną pomocą dla każdego, kto istotnie pragnie owego spotkania z Jezusem.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa